

ΕΡΓΑΤΗΣ

Μπορούμε να πάμε μακρότερα και να ποούμε ότι η πειθαρχία του κόμματός μας πρέπει να είναι πολύ αυστηρή, γιατί είμαστε ένα κόμμα επαναστατικό που πρέπει ν'αντιμετωπίσει δυνατούς εχθρούς, συνειδητούς για τα συμφέροντά τους και τώρα δεν μας επιτίθεται μόνο η μπουρζουαζία αλλά ακόμη και οι Σταλινικοί οι πιο μισητοί πρόχτορες της μπουρζουαζίας.

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

Α. ΤΡΟΤΣΚΥ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΔΗΣ Γράμματα—Ανταποκρίσεις 'Αγ. Αντωνίου 1, Λευκωσία. 1η Χρονιά—15ον Φύλλο ΔΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΥ Συνδρομές 'Εσωτερικού: Χρονιάτικη 10/- 'Εξέμνη 5/- Κυκλοφορεί κάθε Δευτέρα ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣΙ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟ

Στη Γαλλία σχεδόν τρία εκατομύρια εργάτες απεργούν κι' οι ταξικί ανταγωνισμοί παίρνουν την μορφή αιματηρών συγκρούσεων, όπου αναμετρίονται οι προσθευτικές δυνάμεις της κοινωνίας (τό προλεταριάτο κ' οι σύμμαχός του έκμεταλεύμενες λαϊκές μάζες) με τις δυνάμεις του νεοφασιστικού σκοταδισμού και τους φιλοπόλεμους αντισοβιετικούς κράτες που πατρώνονται από τον αμερικανικό Ιμπεριαλισμό και ουσπεύονται γύρω από το ντεγκωλικό «Συναγερμό», ενώ η σοσιαλδημοκρατική γραφειοκρατία, σαν πιστός λακός της κεφαλειοκρατίας, αγωνίζεται να σώσει το σαπισμένο καπιταλιστικό καράβι από τη θύελλα της λαϊκής εξέγερσης, που βρίσκεται ακόμη στο πρώτο της στάδιο. Και στην 'Ιταλία οι απεργίες και οι συγκρούσεις των εργατών με τους φασίστες ξεσπάνε αλλεπάλληλες στο βιομηχανικό βορρά και στον αγροτικό νότο και μέσα στη Ρώμη, αναταράζοντας απ' άκρη σ' άκρη όλη τη χώρα κ' όλο τον βασανισμένο από την κεφαλειοκρατία και τη φασιστική τυραννία κόσμο της, που η συμπίεσμένη ταξική ενέργειά του αρχίζει να εκδηλώνεται με μορφές έκρηκτικές.

'Ελπιδοφόρα μηνύματα φέρνει για τις χώρες τους και για τη χώρα μας, για την ανθρωπότητα ολόκληρη και το ειρηνικό, εύτυχιμένο, σοσιαλιστικό μέλλον της η επαναστατική κινητοποίηση του Ιταλικού και του γαλλικού προλεταριάτου. Την κινητοποίηση αυτή δεν μπόρεσαν πια να τη συγκρατήσουν οι σταλινικοί γραφειοκράτες χτεσινού ύπουργού Τολιάτι και Τορέζ, που έξυπνηρώνας τη σοβιετική γραφειοκρατία έκαναν ως χτες ότι μπορούσαν για να «συμφιλοθούνε» (δηλαδή να βοηθήσουν) την καπιταλιστική αντίδραση, ενώ σήμερα συγχύζουν προδοτικά τη μάζα, μιλώντας το πολύ-πολύ για μια «δημοκρατική επανάσταση» (Τολιάτι) σε μια εποχή που η σοσιαλιστική επανάσταση κι' οι 'Ενωμένες Σοσιαλιστικές Πολιτείες της Εύρώπης έχουν γίνει ζήτημα ζωής και θανάτου για την ανθρωπότητα και τις κατακτήσεις της.

Είναι τεράστιες οι έσωτερικές δυνατότητες που κλείνει η επαναστατική δραστηριοποίηση των εργατικών και αγροτικών μαζών σ' όλο το νότιο κορμό της Εύρώπης. Μά είναι και μεγάλοι οι κίνδυνοι που έχουνε ν' αντιμωπίσωνε και που ο σημαντικότερος από αυτούς (μέσα απ' τις ίδιες τους γραμμές) είναι η σταλινική γραφειοκρατία, ο π ε υ θ υ ν η γ ι α τ η διατήρηση ως τα σήμερα του καπιταλιστικού καθεστώτος, υπεύθυνη για το δυνάμωμα της καπιταλιστικής αντίδρασης (που κι' αυτή συγκεντρώνει τις δυνάμεις της) και έτοιμη όπως χτες έτσι και σήμερα, να αναζητήσει ένα τρόπο συμφιλίωσης με την κεφαλειοκρατία. 'Η σφυρηλάτηση, η μαζικοποίηση, η προώθηση της νεαρής τεταρτοδιεθμιστικής ήγεσίας έπικεφαλής του επαναστατικού κινήματος των μαζών είναι η μοναδική έγγυση για τη νικηφόρο έκβαση των μεγάλων, των ιστορικών ταξικών μαζών, που αρχίζει να δίνει το Ιταλικό και το γαλλικό προλεταριάτο, για την αποφυγή ενός νέου Ιμπεριαλιστικού πολέμου, για την απελευθέρωση των λαών της γης από τη ματωμένη κόλαση του καπιταλιστικού καθεστώτος, για να περάσουμε στο σοσιαλισμό.

Κ' εδώ σ' απόμερο τούτο νησί μας οι συνθήκες δεν είναι βασικά και πολύ διαφορετικές. Κ' εδώ η άστική μας τάξη σε στενή κι' απόλυτη συνεργασία με τον ξένο Ιμπεριαλιστή κατακτητή κατορθώνουνε σήμερα να κρατιούνται στην έξουσία και να συνεχίζουνε και να εντατικοποιούνε την έκμετάλεση του Κυπριακού προλεταριάτου και της αγροτιάς, μόνο και μόνο γιατί στηρίζονται πάνω στην προδοτική πολιτική του ΑΚΕΛ.

Πολιτικά δεν μπόρεσε ως τα σήμερα, κανένα Κυπριακό 'Εθνικό Κόμμα, καμιά ΠΕΣΠ, καμιά ΠΕΚ να παρασύρει μάζες, να τις έξαπατήσει, να ξεγελάσει και να κολοβώσει την ταξική τους άνοδο περιπλέκοντάς την μέσα σε φιλικούς, έθνικούς, θρησκευτικούς, άρχιεπισκοπικούς, αντιταξικούς αγώνες.

'Ολοι οι προχωρημένοι εργάτες θα έχουνε πια αντίληψη την ανάγκη της ίδρυσης του διεθμιστικού, επαναστατικού, κομμουνιστικού κόμματος στην Κύπρο.

Αυτό το κόμμα δεν μπορεί να έχει άλλο από το πρόγραμμα το Τεταρτοδιεθμιστικό (Τροτσκιτικό) που αποτελεί την μοναδική έγγυση για την νικηφόρα έκβαση των μεγάλων των ιστορικών ταξικών αγώνων που θ' αντιμωπίσωνε στην επαναστατική εποχή που περνάμε σήμερα.

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ.

ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ = ΦΑΚΟ = ΣΤΟΥΣ ΛΑΚΕΔΕΣ

Δέν τους έφθαναν όλες οι άλλες συκοφαντίες, και καταπιστάθηκαν και με τη βιοποριστική μας πλευρά οι Σταλινικοί στον αγώνα τους ενάντια μας: 'Ανάμεσα, λοιπόν, στις άλλες μωρολογίες που είχανε τη θρασύβελία να έκστομίσουνε λάμψη σά διαμάντι πρώτου μεγέθους και τούτο: «'Οταν ο σύντροφος Μιχαλάκης (τυπογράφος) πληροφορήθηκε πως έπρόκειτο να τον πετάξει στους πέντε δρόμους ο εργοδότης του, πήγε κ' έπεσε στα πόδια του να μη το πραγματοποιήσει». Λοιπόν, λέμε στο λακό που τα διατυμάνισε από το μεγάλο: 'Οσοι αγωνίζονται μέσα και γύρω από το προλεταριακό κόμμα, δεν έχουνε ανάγκη να κάνουν τεμενάδες μπροστά σ' αφεντικά τους (που ανάμεσα τους πρωταγωνιστούν οι λογιές—λογής «Φίλοι» και «Συνδοσιπότες» μα ζούνε μονάχα από τα δού τους χέρια—κι' όχι σε βάρος των μακκίρων του λαουτζίκου.

Δέν τους κατακρίνουμε. Δέν έξερουν όλοι τα χάλια τους. Πού να έξερουν πως οταν προσθέσουμε το χαμηλό—δπωδότητε—ένοικιο μαζί με τ' άλλα στερεώματα από τα δελτία του ψωνίσματος της πόλης (κι' ως είναι μια σπιθαμή μάλιστα έξω από τα δημοτικά όρια—όπως το χτυπήσαμε και σε προηγούμενο μας σηκίωμα). Θά βρούμε πολύ εύκολα πως άριστοκρατικό μεγάλου είναι ένοικιο που πραγματικά έχουνε άπανάω στην κοντρασμένη τους καμπαούρα—πως νέντα—σκέττα τους «στοιχίζει ο κόκος αηρόν»...

ΘΕΛΕΙ & ΡΩΤΗΜΑ!... 'Υστερα από πολύωρες—και πολύχρονες—συζητήσεις μ' ένα φανατικό έθνικιστή, ξαφνικά μας οίχνηται κατάμουτρα η έρώτηση αυτή: «'Οπως έπρεπε» μ' όλο που είμαστε τόσο έσστερα θανάσιμοι πολιτικοί (όχι ταξικοί) έχθροι με τους Σταλινικούς (και τόπικά και παγκόσμια) αν συγκρουσθούμε μαχητικά μαζί μας αν όρθά—κορτά, κατέβουμε σε επανάσταση, με ποιος θα πάτε—θα σταθείτε ολόψυχοι στο πλευρό τους;—«θέλει και ρώτημα!... 'Από την πρώτη στιγμή το διακυρτήτουμε, με έργα και λόγια, χρόνια τώρα, πως τίποτα δεν θα μās χωρίσει στον αγώνα για την έξκαθέρωση της προλεταριακής έξουσίας. (''Οταν κάποτε—κώριος οδέν...—άποφασίσουνε να έξκαταλείψουνε την πατροπαράδοτη πολιτική της ασκήτησης των μαζών και του προδοτικού καιροσκοπισμού.)

Ναι αυτό θα κάνουμε (αυτό είναι φυσικό να κάνουμε) και μη τριβεται προκαταβολικά τα παχούλα χερσάκια σας για τ'... υπερέββατο άλληλοφάγομάς...

'Υπεύθυνος: Γ. Χειμαριδής Τύπος: Χρ. Γεωργίου, Λισό.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΑΣ ΘΕΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Σ.Σ.Δ.

(Άρθρο της Εύρωπαϊκής Γραμματείας της 4ης Διεθνούς)

Πώς μπορούμε να κάμουμε τον Ισολογισμό του δευτέρου Ιμπεριαλιστικού πολέμου για την ΕΣΣΔ και να προσδιορίσουμε τη θέση που υπερασίζουμε σχετικά με τον ταξικό χαρακτήρα και το ζήτημα της χωρίς όρους υπερασπίσής της; Οι επιθέσεις που έρχονται απ' έξω και από τις ίδιες τις γραμμές μας—πολλαπλασιάζονται ενάντια στη θέση μας αυτή που ο Τρότσκι υπερασπίσε ως τις τελευταίες του στιγμές—δωμαζεύονται τ' άποτελέσματα του γραφειοκρατικού έκφυλισμού της ΕΣΣΔ: παραβίαση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης των λαών, όμαδικές μεταφορές των πληθυσμών, λεηλασία, άτυνομηκή τρομοκρατία, έξγραφειοκρατισμός και ύποδούλωση του εργατικού κινήματος, έγκατάλειψη του διεθμισμού και της ταξικής πολιτικής.

Οι προσδευμένοι εργάτες τόσο στις κατεχόμενες και έλεγχόμενες χώρες από την ΕΣΣΔ όσο και στον ύπόλοιπο κόσμο έχουν χάσει έντελώς τον προσανατολισμό τους μπροστά σ' αυτές τις έκδηλώσεις της πολιτικής της σοβιετικής γραφειοκρατίας και των Κομμουνιστικών Κομμάτων που έλέγχει, και που βρίσκονται σε πλήρη αντίθεση με τις βασικές θέσεις, με τα θεμελιώδη και αναπόσπαστα μέρη της έννοιας και του περιεχομένου της σοσιαλιστικής μας θεωρίας.

Οι εργάτες και οι αγρότες, που είδαν την είσοδο του Κόκκινου Στρατού στον πόλεμο, και που υπέφεραν την κατοχή του, αυτοί οι ίδιοι εργάτες και αγρότες που χαίρετησαν, άρχίζοντας επαναστατική δράση, αυτή την άφιξη σ'α συνδυασή με το άρχισμα της επανάστασης στέκουν ακόμα άποροβλωμένοι μπροστά στον πρωτογονισμό και τη βαρβόρτητα με την όποια έχουνε έμφανιστική το πρόσωπο του εργατικού κράτους της χώρας του Σοσιαλισμού στο πρόσωπο της σοβιετικής γραφειοκρατίας.

Όσο για μας πιστεύουμε πως τα γεγονότα το 1940, αντί να μās παρακινήσουν να πάρουμε το δρόμο του ρεβιζιονισμού όπωσδήποτε άπόκρωςήσωνε πάνω σ' αυτό το θεμελιώδες ζήτημα της πολιτικής του επαναστατικού προλεταριάτου, αντίθετα έπιβεβαιώνουν την άνάληση του Τρότσκι.

σε, ως τις τελευταίες στιγμές της ζωής του, πως αν θέλει κανείς να μείνει πιστός στη μαρξιστική θεωρία, πρέπει να συνάγει τον ταξικό χαρακτήρα της ΕΣΣΔ από την ιστορική της καταγωγή και από τις σχέσεις της Ιδιοκτησίας και όχι από την πολιτική που εξακολουθεί το κοινωνικό στρώμα που κρατάει την έξουσία.

'Η ΕΣΣΔ άντιπροσωπεύει ακόμα σήμερα ένα τύπο κράτους που έγκαθιέρθηκε χάρι στην προλεταριακή επανάσταση του 'Οκτώβρη 1917 και που μετέβαλε τις καπιταλιστικές σχέσεις Ιδιοκτησίας με την κρατικοποίηση των μέσων παραγωγής και τη σχεδιοποίηση της κρατικοποιημένης οικονομίας.

Αυτός ο τύπος κράτους που έχει μια τέτοια ιστορική καταγωγή και που διατηρεί ακόμα κρατικοποιημένη και σχεδιασμένη την οικονομία, παρ' όλη την πολιτική του κοινωνικού στρώματος που κρατάει την κρατική έξουσία, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί πορ'όσον εργατικό κράτος έκφυλισμένο, δηλαδή σαν κράτος που δεν αντιπροσωπεύει ένα καινούργιο τύπο κοινωνίας ιστορικά άναγκαίο ανάμεσα στον καπιταλισμό και το σοσιαλισμό αλλά μια πολύ προχωρημένη παραμόρφωση του εργατικού κράτους μέσα στις συνθήκες της άπομόνωσης της 'Επανάστασης σε μια μόνο καθυκαθυστηρήμενη χώρα, περικυκλωμένη από τον Ιμπεριαλισμό.

Οι όπαδοί της θεωρίας πως η ΕΣΣΔ ξανάγινε κράτος καπιταλιστικό, φασιστικό και Ιμπεριαλιστικό, πέφτουν σε παραλογισμό και καθαρό ρεβιζιονισμό με το να δώσουνε ότι πώς ο καπιταλισμός είναι ικανός στη φάση της Ιμπεριαλιστικής παρακμής του να δώσει στο οικονομικό του οικοδόμημα, γενική κρατικοποιημένη και σχεδιασμένη μορφή, ικανή να κρατήσει, περιορίζοντας έτσι τις έσωτερικές του αντιθέσεις, την άναρχία του, τις κρίσεις του, και έξασφαλίζοντας καινούργια ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεών του.

Ούτε την πώση του οικονομικού και κοινωνικού καθεστώτος, ούτε την πώση του πολιτικού καθεστώτος του Στάλιν, ούτε την προλεταριακή και σοσιαλιστική άναμόρφωση της ΕΣΣΔ. Μήπως αυτό τουλάχιστο άποτελεί διάψευση της άνάλησης του Τρότσκι και της θεωρητικής της άκρίβειας;

Δέν το νομίζουμε. Και πρώτ' απ' όλα, ο Τρότσκι ποτέ δεν άντιμωπίσωνε την περίοδο των άνοιχτών έχθροπραξιών σαν τη μόνη κρίσιμη περίοδο για την τελική τύχη της ΕΣΣΔ. Μίλησε πάντα για τον πόλεμο και τις συνέπειές του, για τις έχθροπραξίες και την περίοδο που τις άκολουθεί άμεσα. Ζούμε ακόμα σ' αυτή την περίοδο που από πολλές άπόψεις προεκτείνει τον πόλεμο, σαν περίοδος που έξακολουθεί να φέρνει σε βίαιη άντίθεση την ΕΣΣΔ με τον Ιμπεριαλισμό.

Δεύτερο, ο Τρότσκι άντιμωπίζε κατά τη διάρκεια των έχθροπραξιών ένα Ιμπεριαλιστικό μέτωπο ενωμένο και πιο δυνατό ενάντια στην ΕΣΣΔ και τις συνέπειές του ένα επαναστατικό κίνημα των μαζών πιο πλατύ και πιο βαθύ από το σημερινό.

Σήμερα, ύστερα από το τέλος των άνοιχτών έχθροπραξιών, ο Στάλιν έπιφαιλείται από την έλλειψη ενός δυνατού επαναστατικού κινήματος στην ίδια την ΕΣΣΔ και στον ύπόλοιπο κόσμο ικανό να τον άνατρέψει. 'Από την άλλη μεριά είναι έκτεθειμένος στην πίεση του Ιμπεριαλισμού και των νεοκαπιταλιστικών στοιχείων του έσωτερικού. (Συνεχίζεται)

